

POSUDEK

oponenta diplomové práce

na diplomovou práci studentky Kateřiny Navrátilové na téma:
„Trestní odpovědnost ve zdravotnictví“

Autorka předložila diplomovou práci na zajímavé, v posledních letech relativně velmi diskutované téma. Práci rozvrhla na osm kapitol, z nichž první představuje úvod a poslední krátkou úvahu de lege ferenda. K této systematicce mám určité výhrady, když v ní poněkud postrádám historickou kapitolu (historický vývoj trestní odpovědnosti ve zdravotnictví na našem území), srovnání s alespoň jednou zahraniční úpravou a shrnutí této problematiky v kapitole závěrečné. Oceňuji sice, že autorka celou jednu kapitolu věnovala publikované judikatuře, ovšem podle mého názoru se spíše měla zaměřit jak na již zmíněný historický vývoj, tak i na vlastní závěrečné shrnutí celé problematiky.

Dlužno dodat, že diplomová práce obsahuje i cizojazyčné (anglické) resumé a poměrně bohaté seznamy odborné literatury a judikatury (jak Ústavního, tak i obecných soudů).

V úvodní kapitole autorka podrobně a přesvědčivě vysvětluje důvody výběru tématu - pracuje již 25 let jako zdravotní sestra u lůžka ve fakultní nemocnici a setkává se proto s touto problematikou téměř denně ve své práci.

V další zdařile zpracované kapitole se autorka zabývá právní odpovědností ve zdravotnictví (obecně) a předpoklady jejího vzniku. Poukazuje přitom na publikované názory řady celebrit, jak z oboru trestního práva, tak též z netrestních i mimoprávních oborů. V té souvislosti cituje také několik obecně respektovaných soudních rozhodnutí.

Těžištěm práce je třetí kapitola pojednávající o trestní odpovědnosti ve zdravotnictví. K jejímu zpracování mám pouze dvě připomínky, a sice že výkladové stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství č. 6/96 zmíněné na s. 26 bylo zřejmě překonáno – srov. zejména v současné době velmi diskutované případy sterilizace žen bez jejich souhlasu či s jejich podvodně získaným souhlasem. Druhá připomínka se týká bodů 3.2.4. a 3.2.5., resp. otázky, jaký je vztah povinnosti mlčenlivosti a obsahu zdravotnické dokumentace na straně jedné a možnostmi znalce se s těmito údaji seznamovat na straně druhé. Tato otázka je řešena příslušným právním předpisem, na nějž by se diplomantka při obhajobě měla zaměřit.

Ke čtvrté kapitole pojednávající o okolnostech vylučujících protiprávnost nemám zásadní připomínky, když autorka se v ní logicky věnuje zejména otázkám krajní nouze.

Pátá kapitola je věnována pojmu *lege artis*. Do této kapitoly mi úplně nezapadá pojednání o znaleckém posudku, pokud však byl zařazen do této kapitoly, očekával bych, že autorka znalecké posudky více rozebere – znalecký posudek jednotlivce, posudek dvou znalců, znalecký posudek ústavu I. a II. Rovněž na tuto otázku by se diplomantka měla zaměřit při obhajobě.

Obsahem následující kapitoly jsou trestné činy ve zdravotnictví. Rovněž tato kapitola je kvalitně zpracována, ovšem postrádám v ní zmínku o trestném činu padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy, posudku a nálezu podle § 350 odst. 2 TrZ, jenž určitě vykazuje vysokou latentní kriminalitu. Naproti tomu plně souhlasím s autorčinými názory na postih úplatkářství ve zdravotnictví.

Jak již bylo zmíněno, poslední kapitola je nazvána Krátká úvaha de lege ferenda. Tato úvaha však mohla být i delší než na jednu stránku, když k diskusi se určitě nabízí více sporných otázek, než trestní odpovědnost právnických osob ve zdravotnictví (viz např. eutanázie, doba přechodu plodu na člověka atd.).

Po formální stránce je diplomová práce odpovídající svým rozsahem, stylistikou i gramatickou úrovní.

Přes výše uvedené námitky a výhrady hodnotím diplomovou práci předběžně druhým klasifikačním stupněm.

V Plzni dne 25. ledna 2016

JUDr. Jindřich F a s t n e r
oponent diplomové práce

